

בית משפט השלום בבת ים

תאד"מ 24-11-41607 בן דוד נ' מיכאלי

לפני כבוד הרשם הבכיר ניקולאי יעקובלב

התובע אלעד בן-דוד

נגד

הנתבע אמנון מיכאלי

פסק דין

1. לפני תובענה בסדר דין מהיר ע"ס 1,000 ש"ח בטענה להפצת דבר פרסומת בניגוד לסעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושידורים), תשמ"ב – 1982 (להלן: **חוק התקשורת**).
2. בדיון קדם המשפט שהתקיים באמצעות היוועדות חזותית, הסכימו הצדדים להכרעה בתובענה ללא דיון הוכחות וחקירת עדים, תוך שכל צד משלים טיעונו.
3. לטענת התובע ביום 3.11.2024 התקבלה אצלו הודעה פרסומת מהנתבע לתיבת הדוא"ל שבשימוש. התובע הוסיף, כי מעולם לא הסכים לקבלתה, או לקבלת דברי פרסומת אחרים מהנתבע; וכי דבר הפרסומת נועד לקדם את עסקי הנתבע, הפועלים למטרות רווח.
4. עוד צוין בכתב התביעה, כי התובע פנה לנתבע בניסיון לברר מדוע הוא צורף לרשימת התפוצה של הנתבע, ותחילה קיבל מענה כי מדובר ברשימה מרשת חברתית (*LinkedIn*). לאחר מכן, הוסיף התובע ופירט, הנתבע חידד כי ככל הנראה מדובר בטעות.
5. תחילה ניתן כנגד הנתבע פסק דין בהעדר הגנה, ולאחר שהוגשה בקשה לביטולו, בוטל פסק הדין. עיקר טענות הנתבע מפורטות בתצהירו. לטענת הנתבע, הוא שלח לתובע הודעת דוא"ל אחת בודדת ללא בקשה לתרומה או רכישה כלשהי. מדובר, הוסיף הנתבע, בהזמנה לאירוע פתיחת תערוכת יחיד בגלריה אותה הוא מנהל. מטרת ההזמנה הייתה שיחה מקצועית בין אומנים והרחבת "הרשת החברתית שלהם", ומשום שזה קהל היעד – אומנים – הם אינם קהל יעד רלוונטי לרכישת יצירות אומנות בתערוכה, והזמנתם לא כוונה לכך.
6. שליחת ההזמנה לתובע, הוסיף הנתבע, נעשתה בשל מחשבה שגויה של הנתבע כי התובע הוא אומן, והדבר נעשה מסיבות מקצועיות בלבד ולא מסחריות. אין בהודעה כל היבט מסחרי, ומשכך אין בהודעה כל הפרה של חוק התקשורת, ציין הנתבע.
7. לאחר שעיינתי בטענות הצדדים, במוצגים שצורפו וכן בטיעוניהם לפניי, הגעתי למסקנה כי דין התובענה להידחות.

בית משפט השלום בבתי ים

תאד"מ 24-11-41607 בן דוד נ' מיכאלי

8. עיקר המחלוקת שבין הצדדים היא בדבר טיב אותה הודעה ששלח הנתבע לתובע. מדובר
בהודעת דוא"ל מיום 3.11.2024 שנשלחה לרשימה ובה צילום של תמונה עם כיתוב "האור
בקצה השקט" עם תאריכי הצגת התערוכה ושם האומנית. צוין בהודעה יום הפתיחה, וכן
שעות הפתיחה. בהודעה עצמה אין כל דרישה לתשלום, אין פרטים העשויים ללמד על
מכירת היצירות המוצגות בתערוכה או עלותן, ולא צוין גם שהכניסה לתערוכה עצמה
כרוכה בתשלום.
9. החלופה הרלוונטית להגדרת "דבר פרסומת" שבסעיף 30 לחוק התקשורת היא החלופה
הראשונה, המגדירה דבר פרסומת באופן הבא: "מסר המופץ באופן מסחרי, שמטרתו לעודד
רכישת מוצר או שירות או לעודד הוצאת כספים בדרך אחרת". השאלה העיקרית בתובענה זו היא
האם מטרת המסר היא "לעודד רכישת מוצר, שירות או הוצאת כספים" (ת"א (מחוזי ת"א)
32882-08-23 כהן חללה נ' מלונות פתאל בע"מ (7.8.2025) (להלן: פרשת פתאל).
10. בפסיקת בתי המשפט נקבעו מספר מאפיינים של המסר עצמו, כמו גם מטרות משלוח
המסר, על מנת להגיע למסקנה האם מדובר בדבר פרסומת או אם לאו. כך, נקבע כי יש
לתת פרשנות מרחיבה להגדרה זו, תוך שצוין כי לשון החוק ברורה ו-"ככל שההודעה נשלחה
בתפוצה מחסרית, וככל שנועדה לגרום לנמענים השונים להוציא כספים – הרי לך 'דבר פרסומת'" (רע"א
4704/20 בן עמי נ' Facebook Ireland LTD (9.2.2021)). לצד זאת, הודגש כי ככל שמדובר
במסר שהמרכיב הדומיננטי שלו הוא שירותי ואינפורמטיבי. יש לבחון מה היא מטרת
המסר (פרשת פתאל, לעיל) – האם לגרום להוצאת כספים או אם לאו – כאשר מטרה זו
נבחנת בעיני מפיץ המסר: "... התשובה לשאלה האם הודעה מסוימת מהווה 'דבר פרסומת' תלויה
במטרה שאותה היא באה להגשים ולא בהכרח באופן שבו נמען סביר היה מבין אותה" (רע"א 4806/17
פסגות בית השקעות בע"מ נ' גלסברג (25.10.2017)).
11. בחינת פסיקה ביחס לתובענה שלפניי מלמדת, כי אין מדובר במסר פרסומי. כך, המסר
עצמו לא כולל כל דרישת תשלום, או אפשרות שייתכן שהיענות להזמנה – ביקור בתערוכה
– כרוכה בהוצאה כספית כלשהי. מבחינת תוכן ההודעה, מדובר במסר אינפורמטיבי. הגם
שאין בכך, מטבע הדברים, כדי לקבוע בהכרח כי לא מדובר בפרסומת, לאמור יש להוסיף
את מטרת המסר. מטרה זו הוסברה על ידי הנתבע כמפורט לעיל, והאמור לא נסתר.
12. כך, טענת הנתבע כי התובע הוזמן מתוך הנחה כי הוא בעצמו אומן, וכי הוא יחפוץ לבקר
בתערוכה ללא כל הוצאה כספית צפויה מצדו – לא נסתרה על ידי התובע. זאת ועוד, מטרה
זו צוינה על ידי הנתבע כבר בהתכתבות בין הצדדים (למשל, הודעות מיום 16.12.2024
ומיום 19.3.2025). לפני בית המשפט לא הונחה ראיה אחרת אשר תסתור טענה זו, והיא
מתיישבת עם טענת הנתבע אשר עושה הבחנה בין הזמנת אמנים (כאשר בטעות, התובע,

בית משפט השלום בבתי ים

תאד"מ 41607-11-24 בן דוד נ' מיכאלי

- 1 הוגדר על ידי הנתבע ככזה, אף שלא כך) ובין הזמנות אחרות שיכול שיש להן מטרות
2 אחרות.
3
4 13. משכך – בהינתן גופו של המסר, בהינתן מטרת שליחת המסר כפי שהוסברה על ידי הנתבע,
5 בהינתן שמדובר במסר אחד, ושהטעות "לא חזרה" על עצמה – הרי שאין מקום להגדרת
6 אותו מסר כדבר פרסומי, נוכח המבחנים שהובאו מהפסיקה ביחס להגדרת תיבה זו בסעיף
7 30א לחוק התקשורת.
8
9 14. נוכח מסקנות אלה, הרי שדין התובענה להידחות.
10
11 15. בהינתן שהדיון נוהל על ידי הצדדים באופן יעיל מאוד, באמצעות היוועדות חזותית (דיון
12 אחד בלבד), ללא חקירת עדים, ובהינתן סכום ההוצאות שנפסק לחובת הנתבע בהחלטה
13 לביטול פסק הדין בהעדר הגנה – שהיה על הצד הנמוך, איני עושה צו להוצאות לחובת
14 התובע, חרף דחיית תובענתו זו.
15
16 16. המזכירות תמציא פסק הדין לצדדים.
17
18 ניתן היום, י"א כסלו תשפ"ו, 01 דצמבר 2025, בהעדר הצדדים.
19

ניקולאי יעקובלב, רשם בכיר

20
21

